

но, живѣе въ връзки съ родния градъ, а така също и помежду си. — Сливенци създаватъ въ София наречената „Сливенска дружба“ въ 1903 год. и всрѣдъ тая „дружба“ се заражда мисълта да се напише историята на гр. Сливенъ, като се намѣрятъ и потрѣбнитъ за това сръдства. Може да се подозира, че Д-ръ С. Табаковъ е билъ главниятъ носителъ на тая идея, защото отъ рано се е проявилъ като виденъ членъ на тая дружба, явявалъ се предъ съгражданинтъ си въ дружбата, като декламувалъ, цитувалъ куриози изъ сливения животъ, тълкувалъ прекори и се проявявалъ като фолклоръ-народоведъ. — Може да се твърди, че идеята за историята на г. Сливенъ безъ Д-ръ С. Табковъ би била неосъществима или, най-малко, не би добила она размѣръ на пълна всестранна и богата история, едно истинско исторично съкровище, каквото представя сега, защото едвамъ имаше лице, подготвено за такъвъ важенъ трудъ, за който е потрѣбна многостранна ерудиция. За тоя историкъ на Сливенъ отварямъ страницитъ по-долу.

* *

Д-ръ Симеонъ Кировъ Табаковъ е роденъ въ г. Сливенъ, 1882 година. Баща му е *Киро Мариновъ Табака*, а майка му — *София Симеонова Козарова*. Баща му и досега, макаръ и старецъ, е запазилъ физичнитъ и духовнитъ си сили. Споредъ него, фамилията имъ е отъ с. Раково, Котленско. Знае се, че и самиятъ Раковски е смѣталъ, какво Раково нѣкога е било голѣмо цвѣтещо заселище, което по-късно било разорено и жителитъ му избѣгали и се заселили — едни въ Котелъ, а други въ Сливенъ. Между последнитъ били и прадѣдитъ на Киро Табака, съответно и на Д-ръ С. Табаковъ. Родната майка на С. Табаковъ се рано поминала и оставила Симеона 12—13 год. дете. — Тя произхожда отъ рода на Козаровци, който е далъ добри и способни граждани-сливенци. Основателно е, прочее, да приемемъ, че младиятъ Симеонъ е наследилъ здрави качества за духовнокултуренъ животъ, както категорично говорятъ за това господстващитъ днесъ теории за раса и наследственостъ. Талантътъ намира обаче и благоприятна сръда за своето развитие. Въ уреденитъ тогава Сливенски първоначални училища, а по-късно и въ Сливенската мъжка гимназия, която винаги се е ползувала съ добро име, като учебно заведение, Симеонъ добива първоначално и сръдно, гимназно образование. Гимназията завършва съ отличенъ успѣхъ. Въ ранна възраст вече се проявяватъ и откриватъ неговитъ сили, неговата всестранна ревностъ, неговитъ самодисциплина и трудолюбие. Той чете и учи прилежно уроцитъ си; но се интересува, оттогава още, отъ литература и разработва драматични сюжети. Ала най-много го интересува историята, археологията, фолклора. Още дете — той челъ лѣтописнитъ бележки на баща